

Det vil sige, at der maksimalt skal være seks beboere. Så er der heller ikke så forfærdelig meget personale at relatere sig til, og så skal det personale, der er til stede, vide noget om demens. De skal selvfølgelig være veluddannede. For hvis disse forhold er i orden, behøver man slet ikke alt det dér med en slademåtte eller chips i skoene. Så det må nok være den løsning, synes jeg man socialt skulle gå efter. Den anden med det elektroniske er i realiteten en enkel løsning.

Men lad os nu se, hvad der kommer til at ligge på bordet. Jeg ser da med forventning hen til løsningen af problemet. Så jeg må vente til oktober.

Anders Samuelson (RV):

Jeg skal som de øvrige ordførere også anerkende, at vi her har et problem, som der skal gøres noget ved. Det Radikale Venstre er enig i, at der skal findes en løsning. Men Det Radikale Venstre vil også godt tage det samme udgangspunkt som socialministeren og sige, at der er kommet en rapport her i januar, som peger på forskellige mulige tiltag, og med udgangspunkt i den skal vi forsøge at komme frem med et samlet udspil, som dækker området.

Med det udgangspunkt, og idet vi ser frem til, at der kommer dette samlede udspil fra regeringen, vil vi godt tillade os at afvise forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

I Enhedslisten er vi meget glade for, at vi her kan få en debat om senildemente. Det er vigtigt at gøre sig klart, at det jo ikke er en homogen gruppe, vi taler om. Når vi taler om senildemente, taler vi om folk, som altså er i en dynamisk situation. Det er en gruppe, der er lige så forskellig som resten af befolkningen.

De er kendetegnet ved, at hukommelsesproblemer og problemer med at orientere sig, problemer med at opfatte og agere i forhold til virkeligheden er skæv. Deres funktionsniveau er meget forskelligt – meget forskelligt, og senildemensen udvikler sig forskelligt for den enkelte. Nogle får langsomt problemer med at huske, medens andre i løbet af ganske kort tid bliver ude af stand til at tage vare på sig selv.

Når vi nu snakker om de senildemente, der bor på plejehjem i dag, er baggrunden selvfølgelig, at der er sket ulykkelige hændelser i virkeligheden, hvor senildemente har forladt plejehjem og ikke har kunnet finde hjem i tide. Vi

er i Enhedslisten meget enige i, at det er samfundets opgave at tilbyde ordentlige rammer for alle borgere, også for senildemente.

Vi er også enige i, at det er et stort problem for personalet på plejehjem, at de indirekte bliver gjort ansvarlige for ulykker, hvor senildemente rammes.

Det er i dag ikke lovgivningsmæssigt muligt at tvangstilbageholde senildemente. Løsningen har på en lang række af landets plejehjem været at omgå denne bestemmelse ved f.eks. at installere kodelås og så fortælle koden i sikker forvisning om, at de demente alligevel ikke kan huske dem. Men det betyder, at man altså i virkeligheden illegalt har holdt senildemente under fængselslignende forhold.

Vi ønsker ikke at gribe ind i borgernes frihed, heller ikke når det drejer sig om senildemente, og vi mener, at løsningen må være at sørge for, at der er tilstrækkelig mange skærmede afsnit på plejehjemmene til denne gruppe, og at disse plejehjem indrettes, så de modsvarer de senildementes behov. Det betyder, at der skal være en meget høj personalenormering, og det er i virkeligheden dér, hovedproblemet ligger, at der arbejdes med, hvilke kvalifikationer personalet skal have for at kunne udføre arbejdet tilfredsstillende, f.eks. i form af en styrket efteruddannelsesindsats og sådan nogle ting.

Forskningen på området skal også styrkes, så vi får mere viden og forsøger at gå nye veje. I øjeblikket er der et forsøg i gang med at genoptræne hukommelsen m.v. ved at inddrage barndomserindringer og den slags. De senildemente skal ligesom andre have deres egen bolig; derudover skal afsnittet indeholde beskæftigelsesmuligheder både indendørs og udendørs.

Der skal være kurser og rådgivning til de pårørende, så også de får mulighed for at både at få bearbejdet den sorg, det er, når et kært familiemedlem pludselig ikke længere er i stand til at klare sig selv eller genkende eller kommunikere med dem. Derudover skal de have viden om, hvad der sker med deres familiemedlemmer, og hvordan de ved deres kontakt bedst kan understøtte arbejdet med at give den senildemente bedst mulige vilkår.

Men vi kan ikke støtte forslaget om elektro-nisk overvågning. Vi anser det for at være en given op over for de problemer, der er. Vi tror ikke, at det løser problemet, og vi mener, at det er et voldsomt indgreb i den enkeltes personlige frihed.